

Vlaams
Parlement

ingediend op **241** (2014-2015) – Nr. 2
5 mei 2015 (2014-2015)

Verslag van de hoorzitting

namens de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gezin
uitgebracht door Peter Persyn

over de conceptnota voor nieuwe regelgeving

van Sonja Claes, Cindy Franssen, Griet Coppé,
Katrien Schryvers, Karin Brouwers en Vera Jans

over koppels in woonzorgcentra

Samenstelling van de commissie:

Voorzitter: de heer Bart Van Malderen.

Vaste leden:

de dames Caroline Croo, Danielle Godderis-T'Jonck, Lies Jans, de heren Lorin Parys, Peter Persyn, mevrouw Tine van der Vloet;

de dames Griet Coppé, Cindy Franssen, Vera Jans, Katrien Schryvers;

de dames Freya Saeys, Martine Taelman;

mevrouw Freya Van den Bossche, de heer Bart Van Malderen;

mevrouw Elke Van den Brandt.

Plaatsvervangers:

de heer Björn Anseeuw, de dames Vera Celis, Cathy Coudyser, de heer Koen Daniëls,

de dames Ingeborg De Meulemeester, Manuela Van Werde;

mevrouw Sonja Claes, de heer Dirk de Kort, de dames Kathleen Helsen, Tinne Rombouts;

de heer Jo De Ro, mevrouw Emmily Talpe;

de heren Jan Bertels, Renaat Landuyt;

mevrouw Elisabeth Meuleman.

Documenten in het dossier:

241 (2014-2015) – Nr. 1: Conceptnota voor nieuwe regelgeving

INHOUD

I.	Uiteenzetting door mevrouw Annelies De Ridder, stafmedewerker Woonzorg van de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten	4
	1. Schets van het probleem.....	4
	2. Beoogde nieuwe regelgeving.....	4
	3. Kanttekeningen bij het voorstel.....	4
II.	Vragen van de leden	5
III.	Uiteenzetting door de heer Frank Foucart, gedelegeerd bestuurder Vlaams Onafhankelijk Zorgnetwerk	6
	1. Uitgangspunten.....	6
	2. Knelpunten.....	7
	3. Toekomst	8
IV.	Vragen van de leden	8
V.	Uiteenzetting door mevrouw Klaartje Theunis, coördinator Ouderenzorg van Zorgnet Vlaanderen	8
VI.	Vragen van de leden	9
VII.	Uiteenzetting door de heer Jules Geeroms, voorzitter van de Vlaamse Ouderenraad.....	9
VIII.	Vragen van de leden	10

Op woensdag 22 april 2015 hield de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gezin een hoorzitting over de conceptnota voor nieuwe regelgeving over koppels in woonzorgcentra. De commissie hoorde achtereenvolgens mevrouw Annelies De Ridder, stafmedewerker Woonzorg van de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten, de heer Frank Foucart, gedelegeerd bestuurder Vlaams Onafhankelijk Zorgnetwerk, mevrouw Klaartje Theunis, coördinator Ouderenzorg van Zorgnet Vlaanderen, en de heer Jules Geeroms, voorzitter van de Vlaamse Ouderenraad.

I. Uiteenzetting door mevrouw Annelies De Ridder, stafmedewerker Woonzorg van de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten (VMSG)

Mevrouw *Annelies De Ridder* is, gezien de huidige context, verbaasd over het onderwerp van de hoorzitting, in de ouderenzorg zijn er immers heel wat andere katten te geselen.

1. Schets van het probleem

Het recht op gezinsleven en mantelzorg mogelijk maken zijn zeker te onderschrijven. De conceptnota suggereert echter om buiten de erkende capaciteit extra woongelegenheden te creëren, zonder publieke financiering noch extra personeelsinzet. Uit een enquête van 2013, die de basis vormt van de conceptnota, valt af te leiden dat 910 koppels in een woonzorgcentrum opgenomen zijn en 149 bewoners vragen om samen met hun partner in hetzelfde woonzorgcentrum te verblijven. Uit dezelfde enquête blijkt echter dat er 3069 kamers voor koppels zijn. Er is een discrepantie tussen waar koppels willen verblijven en waar er kamers zijn.

De rusthuisbevolking is grondig geëvolueerd: het zijn gemiddeld vijftientigplussers en in die groep is het aantal alleenstaanden hoog. Een verhuizing naar een woonzorgcentrum gebeurt vaak op een kantelmoment: als de graad van zorgbehoefte stijgt of als er iets wijzigt in de omgeving, bijvoorbeeld de mantelzorger valt weg of kan de zorg niet meer aan. Een mantelzorger kan een belangrijke rol blijven spelen, ook al verblijft hij niet in het woonzorgcentrum. Zeker in de eerste maanden na de opname is het goed dat de verzorgende partner de kans krijgt op adem te komen.

2. Beoogde nieuwe regelgeving

De conceptnota stelt voor de mogelijkheid te creëren om extra niet-erkende capaciteit te bouwen, maar uit de enquête blijkt dat er voldoende capaciteit is, alleen niet op de juiste plaats. Als elk woonzorgcentrum extra kamers voor koppels kan bouwen, zullen die mogelijks leeg komen te staan. Het is twijfelachtig of dat de aangewezen oplossing is voor het geschetste probleem.

3. Kanttekeningen bij het voorstel

Als de partner niet gefinancierd wordt door de overheid en geen recht heeft op personeelsinzet met uitzondering van animatie, moet hij zelf poetsen, het huishouden doen en maaltijden voor zichzelf maken. Dat vergt aangepaste kamers. Desondanks zal de valide bewoner een dagprijs betalen, waarvan een deel wel naar personeelskosten gaat, bijvoorbeeld voor het bovennormpersoneel. Er dreigen andere problemen, vooral dat partners zich uitgesloten voelen.

Er is extra capaciteit nodig. Mogelijks kunnen er kamers omgevormd worden maar in essentie zal het om nieuwbouw gaan. De vraag rijst welke voorziening daartoe bereid zal zijn als niet zeker is dat er koppels voor gevonden worden. Welke prijs zal ervoor gevraagd worden? Omdat de regelgeving er niet op van toepassing is, is

er geen dagprijscntrole. Een andere heikele kwestie is welke btw-regeling geldt. Niet-erkende capaciteit valt onder de huurwetgeving.

Dit voorstel zal alleen maar meer grijze zones creëren zoals thans al de herstelverblijven en de aangemelde assistentiewoningen. Zeker voor bewoners wordt het nog minder duidelijk waar ze recht op hebben. Voorts is niet duidelijk of faciliteiten zonder financiering gecontroleerd worden en door wie, noch wat rol is van de Zorginspectie.

De overheid subsidieert een O-profiel in een rustoord voor bejaarden voor 2,67 euro per dag of ongeveer 1000 euro per jaar. Daarbij krijgt hij ongeveer 1560 euro per jaar van de zorgverzekering. Een A-profiel krijgt 5979 euro per jaar van de overheid en 1560 euro van de zorgverzekering. Wie zijn partner volgt in een niet-gesubsidieerde plaats krijgt niet alleen geen subsidie, maar evenmin een bijdrage van de zorgverzekering. In de nieuwe regeling wordt het duurder om je partner te volgen.

Wat zal er gebeuren als de extra kamers leeg blijven staan? Hoewel sommige ouderen met een O- of A-profiel behoefte hebben om in een woonzorgcentrum te verblijven, omdat ze structuur nodig hebben of psychische problemen hebben, vinden ze moeilijk een plaats. Mogen de lege kamers dan voor hen gebruikt worden? Als de zorgbehoevende partner overlijdt, moet de andere partner wel opgenomen worden waardoor hij wel alle zorg zal krijgen en een beroep zal kunnen doen op publieke financiering hoewel er niets is veranderd aan zijn zorgbehoefendheid.

Koppels moeten een plaats krijgen in het woonzorgcentrum, maar in bijna alle openbare woonzorgcentra kan dat al. Het is aangewezen grondig na te denken over de wijze waarop de volledige groep van niet-zwaarzorgbehoevende ouderen een plaats moet krijgen in de woonzorgcentra. Men mag zich niet beperken tot koppels. Nieuwe regelgeving moet problemen oplossen, maar de zaken, vooral voor de rechthebbenden zelf, niet ingewikkelder maken.

II. Vragen van de leden

Mevrouw *Sonja Claes* zegt dat de indieners eraan getwijfeld hebben om de conceptnota in te dienen, maar aangezien het onderzoek van vorige regeerperiode dateert, is beslist het voorstel te lanceren. De financiering van de woonzorgcentra staat onder druk en vergt een omvattende oplossing. Koppels in woonzorgcentra zijn inderdaad niet de grootste zorg. De indieners zien het als een extra mogelijkheid voor koppels en helemaal niet als verplichting. Het gaat over een beperkte groep en een beperkte aanvulling van de regelgeving.

De prijs van een woonzorgcentrum bestaat uit een zorg- en een wooncomponent. De niet-zorgbehoevende partner zal de wooncomponent betalen, dus ook poetsen, eten enzovoort. Als de zorgbehoevende partner overlijdt, kan de andere partner in het woonzorgcentrum blijven. In Nederland waar het systeem al bestaat, was dat eerst niet het geval wat tot protest heeft geleid. In een woonzorgcentrum is het verloop zo groot dat er op korte termijn een plaats vrijkomt.

Mevrouw *Elke Van den Brandt* vraagt of haar indruk dat er eigenlijk helemaal geen probleem is, klopt. Of zijn er wel knelpunten die echter op een andere manier dan de conceptnota voorstelt, moeten worden aangepakt?

Ook mevrouw *Lies Jans* informeert naar de problemen die woonzorgcentrum onderkennen om koppels te huisvesten. Of worden koppels geweigerd omdat het voor woonzorgcentra te ingewikkeld is hen op te nemen?

De heer *Jan Bertels* heeft begrepen dat er in de openbare woonzorgcentra koppelkamers zijn, hoewel er wel een trend is naar individuele kamers. Als de zorgbehoe-

vende partner overlijdt, kan de andere niet altijd in de koppelkamer blijven. Mogelijks staan er immers koppels op de wachtlijst. Een andere belangrijke vraag is welke RIZIV-financiering (RIZIV: Rijksinstituut voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering) ertegenover staat. Als de overlevende partner een O- of een A-profiel heeft, moet hij mogelijks om budgettaire redenen naar een zogenaamd grijs bed verhuizen. Het is aangewezen daar grondig over na te denken. Ook hij acht het belangrijk om het niet nog ingewikkelder te maken, zowel voor de koppels als voor de woonzorgcentra.

Mevrouw *Annelies De Ridder* zegt dat zelfs in vernieuwbouw de openbare woonzorgcentra één tot twee kamers hebben voor koppels. Mits de bewoner akkoord gaat, kan hij naar een andere kamer verhuizen, bijvoorbeeld als de partner overlijdt. Openbare woonzorgcentra gaan zelfs na of de overblijvende partner niet terecht kan in een assistentiewoning. Zeker waar er verschillende zorgvormen samen georganiseerd worden, moet dergelijke flexibiliteit mogelijk zijn. Nieuwe woonvormen als inleunflats of zorgappartementen zijn creatieve pogingen om aangepaste zorg te bieden.

De spreker heeft enkel contact met de voorzieningen en niet met de bewoners, maar haar contacten zien geen grote problemen bij het huisvesten van koppels. De centra geven voorrang aan de zorgbehoevende partner, maar zodra het kan, als er een tweede kamer vrijkomt, wordt de partner opgenomen, zonder te kijken naar de financiering. Om het leefbaar te houden voor het personeel en de gemeenschap, mag de bewonerspopulatie sowieso niet louter bestaan uit zwaar zorgbehoevenden, maar moet er ook een klein percentage van lichtere zorgprofielen zijn.

De dagprijs bestaat inderdaad ook uit een wooncomponent, maar de RIZIV-middelen zijn ook, zij het beperkt, bestemd voor onderhoud. Een zuiver onderscheid tussen wonen en zorg is in het huidige financieringssysteem onmogelijk. Enkel woondienstverlening aanbieden zonder financiering uit publieke middelen is vooralsnog onmogelijk.

III. Uiteenzetting door de heer Frank Foucart, gedelegeerd bestuurder Vlaams Onafhankelijk Zorgnetwerk

1. Uitgangspunten

De heer *Frank Foucart* begrijpt dat de conceptnota ertoe strekt decretaal bijkomende mogelijkheden te creëren om een partner van een zorgbehoevende bewoner in het woonzorgcentrum op te nemen boven de erkende capaciteit, met als voorwaarde dat de partner de hotelkosten betaalt en van de zorgomkadering geen gebruikmaakt. Bij de personeelsnormering wordt er dan met die partner geen rekening gehouden en voor de partner is er geen publieke financiering. Een belangrijk punt in de conceptnota is het recht op gezinsleven: de keuzevrijheid van koppels verruimen door andere woonvormen aan te bieden.

Uit enkele onderzoeken, onder andere het Leefsituatieonderzoek Vlaamse Ouderen, blijkt dat van de thuiswoners in de leeftijdscategorie 75-80 jaar nog altijd 51 percent gehuwd is. Op Vlaams niveau is er verder weinig cijfermateriaal. Volgens een enquête in 2013 bij 239 woonzorgcentra met 24.000 woongelegenheden, zijn 7,5 percent van de bewoners koppels en 4 percent echtpaarkamers. Ongeveer 50 percent van de partners heeft een O- of een A-profiel. Een van de belangrijkste redenen waarom de koppels in een woonzorgcentrum willen wonen, tijdelijk of permanent, is het ontlasten van de mantelzorgpartner. De vraag leeft, maar de greep is eerder beperkt.

2. Knelpunten

Om de conceptnota uit te voeren, ziet het Vlaams Onafhankelijk Zorgnetwerk toch heel wat knelpunten. Thans is er in een woonzorgcentrum geen overcapaciteit mogelijk, aangezien de voorafgaande vergunning omgezet wordt in erkenningen. De capaciteit is gelijk aan de erkende plaatsen. Het is niet duidelijk welk statuut een bed in overcapaciteit krijgt, en of het überhaupt wel een statuut krijgt. Noch is uitgemaakt hoeveel percent de overcapaciteit per voorziening mag bedragen, en of dat percentage kan variëren naargelang de vraag.

Volgens de huidige norminterpretatie kan de bovendcapaciteit onder geen enkel beding in rekening genomen worden voor de personeelsnormering. Toch zijn er ook vandaag al aangemelde vormen die voor het geheel van de site bekeken worden, wat, bij overcapaciteit, een potentieel risico kan betekenen bij inspectie. Wat als de koppelkamer de 20/80-verhouding die geldt voor het aantal tweepersoonskamers per site, verstoort? Kan daarvan afgeweken worden en in welke situaties?

Een ander punt is de brandwetgeving. Elke voorziening krijgt immers een brandveiligheidsattest afgestemd op de totale capaciteit van de site, zijnde het aantal erkende bedden, dus de hoeveelheid voorafgaand vergunde bedden. Met overcapaciteit wordt vooralsnog geen rekening gehouden.

Vorst zijn er nog enkele aspecten van het Woonzorgdecreet van 13 maart 2009 die eventueel moeten worden aangepast aan niet-gesubsidieerde bewoners, zoals de opnameovereenkomst en de waarborgregeling. Ook de rechten van de bewoner in overcapaciteit als zijn partner komt te overlijden, moeten nog geregeld worden. Daarnaast zijn er onduidelijkheden over de facturatie. Moet die aangepast worden aan het andere type bewoner? Zal die onderhevig zijn aan controle door de inspectie? De huidige regelgeving maakt duidelijke schotten tussen de verschillende woonvormen, zoals assistentiewoningen, erkende, aangemelde herstelverblijven, zodat flexibiliteit moeilijk is.

Volgens de conceptnota krijgt de partner geen publieke financiering, maar wat als hij tijdelijk zorg nodig heeft? Wordt die zorg geleverd door het personeel van het woonzorgcentrum of moet de hulp van thuiszorg ingeroepen worden? En hoe verloopt de financiering? Wat met de zorg die niet gedekt wordt door de thuiszorgnomenclatuur of die niet kan worden geleverd door het personeel van het woonzorgcentrum? Wordt die gefactureerd met een supplement 'zorg'? Is die zorg onderhevig aan btw?

Voorts is het niet duidelijk of de prijs voor hotelkosten onder de prijszetting van het Agentschap Zorg en Gezondheid valt, en of daar dan btw op betaald moet worden? Hoe zullen de verblijfsdagen boven capaciteit het prijsdossier van het woonzorgcentrum beïnvloeden?

Wat als er geen koppelkamer of tweepersoonskamer beschikbaar is? Geldt de huidige minimumoppervlakte van 28 vierkante meter voor een tweepersoonskamer? Zijn er zoals voor de huidige tweepersoonskamers een scheiding tussen de bedden, een dubbele lavabo en een dubbel oproepsysteem nodig?

Volgens de conceptnota heeft de partner geen recht op de zorgverzekering. Is dat een correcte houding aangezien hij een bijdrage betaalt? De partner is vaak de mantelzorger. Zal hij die functie voortzetten in het woonzorgcentrum en dus ook recht hebben op een vergoeding voor mantelzorg? Die kwesties zijn belangrijk om het betaalbaar te houden voor het koppel. Voorts is er de burgerlijk aansprakelijkheidsverzekering van de bewoners boven capaciteit.

3. Toekomst

Vooraleer de conceptnota realiteit kan worden, moeten tal van praktische vragen beantwoord worden. Daarnaast moeten ook nog heel wat andere kwesties uitgeklaard worden. Zo is regelluwte nodig, om eerst te werken aan meer flexibiliteit en samenwerking, tussen de zorgvormen en de zorgactoren. De trend is om woonzorgcentra enkel toegankelijk te stellen voor mensen met zware zorgbehoeften. Hoe de partner daarin past, is niet duidelijk. Bij nieuwe projecten moet er nog meer oog zijn voor flexibele concepten en gebouwen. Zo kan de ene kant van een gebouw een woonzorgcentrum zijn en de andere assistentiewoningen. In dat geval kan een koppel in de assistentiewoning blijven en zorg krijgen van het personeel als een van de partners zorgbehoevend wordt. Een andere mogelijkheid zijn kamers met wegneembare wanden. Meer flexibiliteit en samenwerking kunnen leiden tot een vorm van woonzorgnetwerken met dagverzorgingscentra, assistentiewoningen of andere woonvormen in combinatie met een woonzorgcentrum zodat een passende oplossing voor de zorgvraag van elk koppel kan worden geboden. Voorts is een andere financiering van de ouderenzorg nodig waarin de zorgvraag van de bewoners en dus ook koppels centraal staat. Het komt erop aan zorg tot bij de mensen te brengen in plaats van mensen tot bij de zorg.

IV. Vragen van de leden

Mevrouw *Sonja Claes* dankt de heer Foucart voor een goed overzicht van alle aanpassingen die nodig zijn om de conceptnota uit te voeren. Voor de indieners is het niet meer dan een extra mogelijkheid, die past in de grote flexibiliteit die nodig zal zijn om aan elkeen de gepaste zorg te bieden. Daar zal de komende regeerperiode intensief werk van worden gemaakt, de conceptnota is maar een klein onderdeel. Wie dat wenst, ook een koppel, moet thuis kunnen blijven wonen, eventueel gesteund met thuiszorg. Een koppel moet ook de mogelijkheid hebben om naar een woonzorgcentrum te gaan zonder dat de valide partner een bed van een andere O- of A-bewoner inneemt.

Mevrouw *Elke Van den Brandt* is het ermee eens dat dit aspect niet uit het grotere geheel mag worden gelicht.

Mevrouw *Lies Jans* vindt het interessant dat de heer Foucart alle knelpunten opsomt. Ze informeert of hij het nodig vindt nu de regels aan te passen, wetende dat er nog heel wat nieuwe concepten op het programma staan.

De heer *Frank Foucart* denkt dat het beter is de aanpassingen in het hervormingstraject van de ouderenzorg te passen. Nu al doen de woonzorgcentra al het mogelijke om in te gaan op de huidige zorgvragen. Plaatsen in overcapaciteit en zonder financiering zullen in ieder geval de nodige aanpassingen vergen, maar dat kan niet van vandaag op morgen.

V. Uiteenzetting door mevrouw Klaartje Theunis, coördinator ouderenzorg van Zorgnet Vlaanderen

Mevrouw *Klaartje Theunis* vindt de conceptnota een goed initiatief. Het is goed dat er aandacht is voor het probleem en dat er oplossingen gezocht worden. Ze wijst op mogelijke betaalbaarheidsproblemen voor het koppel. Voor de partner, of een familielid – soms is de mantelzorger die mee wil verhuizen immers een broer of een zus – moet er een logeerkamer of inleunflat zijn, buiten de basiscapaciteit. Cruciaal is dat de plaats aangemeld is bij de overheid. Daarvoor moeten er criteria zijn, die zowel overheid als bewoner zekerheid bieden. De formule kan enkel toegepast worden als de persoon effectief partner is van een zwaar zorgbehoevende. Als de zwaar zorgbehoevende overlijdt, moet er wel een garantie zijn dat de persoon niet

plots moet verhuizen omdat de forfaits niet voldoende hoog zijn. De aanmelding moet daarvoor zorgen, anders valt de extra bewoner onder de huurwetgeving.

Misschien moet er gedacht worden aan kortingen voor partners. Er bestaan al zorgkamers met een inleunflat ernaast. De zorgkamer en de zorgassistentiewoning voldoen aan alle normen. Er is enkel een tussendeur. Als de partner nog kookt voor de zorgbehoevende worden er al kortingen gegeven op dagprijzen. Mogelijks kan in afwachting van meer dergelijke woonvormen gedacht worden aan zogenaamde 'zwevende' kamers of bedden, die een statuut krijgen afhankelijk van de vraag.

VI. Vragen van de leden

Mevrouw *Sonja Claes* dankt de spreker omdat ze mee denkt over een oplossing. Een zwevend bed is allicht de eenvoudigste oplossing.

Mevrouw *Klaartje Theunis* acht het zinvol een overzicht te maken van de mogelijkheden en de knelpunten.

Ook mevrouw *Griet Coppé* vindt het een goed idee dat de commissie eerst een overzicht krijgt van wat er al bestaat.

Om de creativiteit niet te fnuiken, is regelluwte ook belangrijk, aldus mevrouw *Klaartje Theunis*. Experimenten moeten uiteraard gemeld worden aan de overheid, zodat er samen aan gewerkt kan worden.

De heer *Jan Bertels* denkt dat er grote verschillen zijn in de manier waarop woonzorgcentrum omspringen met de zogenaamd zwevende bedden. Hij wil ook graag een overzicht van de experimenten en de knelpunten die centra daarbij ervaren. Daarbij moet vooral vermeden worden dat woonzorgcentra als ze hun flexibele mogelijkheden bekendmaken, gestraft worden. Een snelle aparte regeling voor koppels, die losstaat van de nieuwe visie over woonzorgcentra, mag het geheel niet ingewikkelder maken.

Mevrouw *Sonja Claes* benadrukt dat de extra plaatsen voor partners in ieder geval aangemeld moeten zijn.

Mevrouw *Lies Jans* informeert of Zorgnet Vlaanderen het Vlaams Parlement kan informeren over de zwevende bedden.

Mevrouw *Klaartje Theunis* zal de creatieve oplossingen proberen te inventariseren, op voorwaarde dat die creativiteit niet beknot noch gepenaliseerd wordt.

De heer *Jan Bertels* acht het beter dat eerst af te spreken met de minister om te vermijden dat de Zorginspectie anders reageert op de creatieve oplossingen. Slechts met een garantie van de minister zullen de woonzorgcentra bereid zijn die informatie te geven.

VII. Uiteenzetting door de heer Jules Geeroms, voorzitter van de Vlaamse Ouderenraad

De heer *Jules Geeroms* beperkt zich tot een eerste reactie omdat de Vlaamse Ouderenraad niet de tijd heeft gehad om zijn achterban te raadplegen. Dat zal nog gebeuren, de bedenkingen zullen aan het Vlaams Parlement en de minister bezorgd worden. Vooralsnog vindt de raad de conceptnota een zeer positief voorstel.

Samen ouder worden is belangrijk. Wie samenwoont, leeft langer en leeft langer gezond. De levensverwachting stijgt, dus zal ook het aantal oudere koppels stijgen.

Naar een woonzorgcentrum verhuizen is altijd ingrijpend, voornamelijk als de partner moet achterblijven. Een van de voornaamste redenen van de verhuizing is dat de partner, vaak de mantelzorger, overbelast wordt. Het voorstel geeft bijkomende mogelijkheden om samen ouder te worden, maar biedt de partner ook de kans om een deel van die mantelzorg te blijven bieden. Een ander voordeel is dat het risico op vereenzaming verkleint, en dat beide partners gemakkelijker sociale contacten kunnen leggen en deelnemen aan activiteiten.

Ook de Vlaamse Ouderenraad heeft vragen bij de praktische haalbaarheid en de financiering. Hij vraagt aandacht voor de betaalbaarheid. Tachtig percent van de gezinnen heeft een eigen woning. In dat geval moet het koppel de hotelprijs voor de ene, de dagprijs voor de andere partner en de kosten van de woning betalen. De gezonde partner moet de mogelijkheid behouden om indien gewenst terug te keren naar huis.

Voorts heeft de raad nog enkele vragen. Kan de partner in noodgevallen een beroep doen op de zorgomkadering? Hoe zal de zelfredzaamheid van de valide partner bepaald worden? Hoe wordt het begrip koppel precies gedefinieerd? De talrijke praktische problemen, maken dat de Vlaamse Ouderenraad een decretale regeling noodzakelijk acht. Een nieuw woonzorgconcept blijft immers nog te lang uit. Hij vraagt de mogelijkheden voor koppels beter in kaart te brengen alsook de praktische problemen die er zijn. Zo nodig moet er een voorlopige regeling komen. Hij benadrukt tot slot dat desondanks lang samen in eigen huis leven, ideaal is.

VIII. Vragen van de leden

De conceptnota is er gekomen omdat koppels geen oplossing vinden voor hun wens samen te blijven, aldus mevrouw *Sonja Claes*. De persoon die samen wil blijven met de zorgbehoevende, is vaak de partner, gehuwd of niet gehuwd, maar soms ook een familielid. De conceptnota vertrekt van de wens van de twee mensen zelf, ongeacht welke relatie ze hebben. Mantelzorger zijn is een grote taak die de indieners willen verlichten bij een (verplichte) opname van de zorgbehoevende als het niet meer anders kan.

Bart VAN MALDEREN,
voorzitter

Peter PERSYN,
verslaggever